

XIV. JAK JEDNAT S BLIŽNÍM

Písmo svaté:

» Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: ‚Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.‘ Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“ « (Lk 10, 29-37)

Katechismus:

» Když Ježíš odpovídal na otázku, které přikázání je první, řekl: „První je toto: ‘Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.’ Druhé je toto: ‘Miluj svého bližního jako sám sebe.’ Žádné jiné přikázání není větší než tato“ (Mk 12,29-31). Apoštol svatý Pavel to připomíná: „Neboť kdo druhého miluje, splnil zákon. Vždyť přikázání ‘nebudeš cizoložit, nebudeš zabíjet, nebudeš krást, nebudeš žálostivý’, a je-li ještě nějaké jiné přikázání, všechna jsou shrnuta v tomto: ‘Miluj svého bližního jako sám sebe’. Láska bližnímu neubližuje. Naplněním zákona je tedy láska“ (Řím 13,8-10). „Cti otce svého i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh“ (Ex 20,12). „A poslouchal je“ (Lk 2,51). Sám Pán Ježíš připomenul důležitost tohoto „Božího přikázání“. Apoštol učí: „Děti, poslouvejte své rodiče, jak se to sluší u křesťanů, protože tak to má být. Cti svého otce i matku — to je první přikázání, při kterém se slibuje odměna: aby se ti dobře vedlo a abys dlouho žil na zemi“ (Ef 6,1-3). « (čl. 2196 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Bližní je dvojnásob bratrem – jako člověk a jako Boží syn. Má tutéž lidskou přirozenost a tentýž Boží obraz. Člověk je láska a je třeba s ním jednat s láskou, protože láska je jeho pravou řečí. Člověk, který nemiluje, se těžko naučí správnému způsobu jednání s bližním. A naopak, není nikdo, s kým by nebylo možné vyjít, protože každý člověk, buď jako náš bližní nebo jako Boží syn, může porozumět univerzální řeči lásky. Technické nástroje, antropologie, filosofie, psychologie, teologie, jsou bez z lásky jako tělo bez duše. Lidská a božská pravda bez lásky nemůže dospět k člověku, k jeho hlubokému já, tak aby mu mohla pomoci.

Pravda bez lásky je jako prudká řeka – strhne, avšak nezíská ani mysl – která se cítí oslněná, nikoli osvícená – ani vůli, která se cítí být podněcována násilím, nikoli pobízena přesvědčením. Láska objevuje v osobě bližního prostor: logika a cit, úcta a laskavost, vlídný pozdrav a nezištná služba, šlechetné porozumění a prostý úsměv, moudrá diskrétnost a delikátní zapomenutí, nefalšovaná trpělivost a ustoupení v diskusi, gesto poctivé pokory, nezbytné pevnosti, neochvějně čestnosti, slovo a mlčení, rozmluvy a skutky, něžné zapomenutí uštědřeného zla a vděčná vzpomínka obdrženého dobra – rodí-li se to vše z lásky, bližní to zakouší, a jako květina na slunci se otevírá a nabízí prostor pro naslouchání, pro náklonnost a přátelství. Pouze spravedlivý člověk a pravý křesťan vlastní univerzální řeč lásky, tu jedinou, která má moc nazvat věci pravým jménem.

Co je navíc, není-li to láska, je lépe nechat stranou; mohlo by to opět zavřít dveře, poté co byly moudře otevřeny klíčem lásky. Když jsi vstoupil do srdce bližního, nenabízej mu svůj Boží obraz, nýbrž Boha samého. Nepřestávej ho milovat až do hloubky, neklam ho tím, že ho budeš poutat více k Božimu obrazu než k Bohu samému. Jestliže bližní udělá zkušenost s tvou upřímnou láskou, bude tě milovat a pomůže ti milovat druhé. Pouze tak je tvůj „zisk“ dokonalý.

Předsevzetí:

Budu se snažit napravit a zdokonalit lásku k bližnímu:

- ❖ klidným pohledem, radostnou tváří, laskavými slovy a přívětivým chováním;
- ❖ tím, že se budu snažit hledat bližního ne proto, že ho potřebuji pro moje zájmy, ale předně proto, že on potřebuje Boha, který ho hledá.

Myšlenka na závěr:

„Uvažovat dobře o bližním je počátkem lásky. Žárlivost a závist jsou nejmocnějšími křídly nenávisť. Reptání a kritizování jsou zástěrkami pokrytectví.“ (Mons. P. Galearone 2. 6. 2005)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření

18.30 mše svatá

po mši krátká adorace

po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signalny.cz/>